

Горбаль Н.И., Романишин С.Б., Козут У.И. Имплементация Украинской антимонопольного законодательства Европейского Союза

Исследованы особенности, ключевые черты и принципы антимонопольного законодательства Европейского Союза и основные пути адаптации к нему украинского законодательства в контексте подписания Соглашения об ассоциации Украины и ЕС в 2014 г. Основное внимание сосредоточено на достижениях Украины в процессе адаптации европейского законодательства и эффектах от нее (поддержка конкуренции, защита малого и среднего бизнеса; ограничение неконтролируемой государственной финансовой помощи отдельным предприятиям; контроль за деятельностью монополий и ограничения их антиконкурентной деятельности; открытие новых рынков сбыта; уменьшение необходимости взаимодействия с антимонопольными органами).

Ключевые слова: конкуренция, антимонопольное законодательство, конкурентное право, конкурентная политика, имплементация.

Horbal N.I., Romanyshyn S.B., Kohut U.I. Implementation of the European Union Antitrust Legislation by Ukraine

Peculiarities, key features and principles of the European Union antitrust laws are researched. The main ways of the Ukrainian legislation adaptation to it in the context of the Association Agreement signing in 2014 between Ukraine and the EU are investigated. The achievements of Ukraine in the process of adaptation and the effects of it (supporting of competition, protection of SMEs, limiting of uncontrolled state financial aid for individual enterprises, monitoring of monopolies and limiting their anti-competitive activities, opening new markets, reducing the necessity of cooperation with competition authorities) are the main focuses of the research.

Keywords: competition, antitrust law, competition law, competition policy, implementation.

УДК 336.75

ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА КУРС НАЦІОНАЛЬНОЇ ВАЛЮТИ В УКРАЇНІ

Н.П. Дребот¹

Обґрунтовано, що обмінний курс визначається не тільки ринковими та монетарними чинниками, а й валютно-економічним становищем країни, станом взаємозв'язків у світовій економіці, розстановкою сил на світовій арені тощо. Проаналізовано вплив на валютний курс таких факторів, як: економічний розвиток країни і темпи зростання її ВВП; темпи інфляції у країні; динаміка грошової маси; рівень процентних ставок; стан платіжного балансу країни; державне регулювання валютного курсу; ступінь довіри до валюти на національному і світовому ринках.

Ключові слова: валютний курс, банківська система, золотовалютні резерви, платіжний баланс, інфляція.

Постановка проблеми. Валютний курс виступає не тільки об'єктивним економічним показником виміру вартості грошової одиниці, вираженої у грошових одиницях інших країн або міжнародних платіжних засобах, але й відображає тенденції внутрішнього економічного зростання і розвитку, стан та перспективи зовнішньоекономічної діяльності, впливає на перерозподіл національного доходу між країнами, що нерідко спричиняє отримання цінних преференцій одними країнами і економічних втрат іншими. Недопущення значної курсо-

вої волатильності національної грошової одиниці шляхом блокування як надмірно ревальваційних, так і девальваційних тенденцій та очікувань, забезпечення стабільності і прогнозованості валютного курсу є одним із головних завдань державного регулювання. Тому пошук оптимальних коливань валютного курсу, режиму та напрямів регулювання валютного курсу, які б не завдавали шкоди національному господарству, а навпаки, сприяли зростанню ВВП, нарощенню експортного потенціалу і скороченню імпортової залежності, набуває особливої актуальності на сучасному етапі розвитку України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми регулювання валютного курсу, його стабільності дослідили відомі вітчизняні науковці-економісти, зокрема: Я. Белінська, О. Береславська, А. Гальчинський, В. Геєць, О. Дзюблюк, Ф. Журавка, А. Задоя, В. Ільчук, С. Кораблін, О. Петрик, В.А. Ющенко, В. Савченко, М. Туган-Барановський та ін. Проблеми моделювання та прогнозування валютного курсу, в контексті економічного зростання національної економіки, висвітлено у наукових дослідженнях таких іноземних та вітчизняних вчених: Р. Дорнбуша, В. Козловського, І. Крючкової, В. Мау, Р. Міза, В. Міщенко, М. Мусси, С. Моїсєєва, М. Обстфельда, К. Рогоффа, А. Сомик, Я. Тінбергена, Т. Унковської, М. Флемінга, Дж. Френкела, Е. Хансена, Дж. Хікса та ін.

Виклад основного матеріалу дослідження. Рівень волатильності валютного курсу є важливим не тільки для зовнішньоекономічної діяльності, він здійснює багатоаспектний вплив на всю національну економіку, деякі галузі, сектори, функціональні підсистеми. Саме тому регулювання валютного курсу виступає важливою складовою частиною як державної економічної політики загалом, так і валютної політики центрального банку зокрема. Зупинимось на окремих факторах впливу на курс національної валюти в Україні.

1. Розмір міжнародних резервів країни. Дію цього фактора вважають однією з найвпливовіших, а в аналізах багатьох аналітиків він взагалі фігурує як ключова причина знецінення гривні. Протягом 2005-2008 рр. середній офіційний курс гривні до долара, встановлений НБУ, змінювався в межах 5,12-5,26 грн за дол.; протягом 2009-2013 рр. відповідно 7,79-7,99 грн за дол. Золотовалютні резерви НБУ в цей період мали тенденцію до збільшення. Станом на 01.01.2008 р. становили 31,79 млрд дол.

Винятком є тільки вересень 2008 – січень 2009 рр., коли українська економіка зазнала значних втрат від загострення світової економічної кризи. Тоді уряд робив значні валютні інтервенції (через падіння в кілька разів світових цін на основні експортно-орієнтовані товари – сільськогосподарську продукцію і металопродукцію – валютні надходження у країну значно знизились), щоб підтримати національну валюту.

Але потім резерви знов почали зростати за рахунок значних зовнішніх запозичень. Найвище значення золотовалютних запасів країни було у травні 2011 р. (34,58 млрд дол.), після чого воно перманентно зменшувалося (через витрачання коштів на підтримання платіжного балансу країни та виведення коштів через офшорні зони), досягнувши 5,6 млрд дол. на кінець лютого 2015 р.

¹ доц. Н.П. Дребот, канд. екон. наук – Львівський ННІ ДВНЗ Університету банківської справи, м. Київ

Основним міжнародним індикатором достатності золотовалютних резервів є покриття їх обсягом суми тримісячного імпорту країни. За даними Державної служби статистики, сукупна сума імпорту за січень-червень 2015 р. відповідає 17 283,76 млн дол. Отже, сума середнього тримісячного імпорту становить 8 641,88 млн дол., що в повному обсязі покривається наявним валовим обсягом золотовалютних резервів. За результатом I півріччя 2015 р., обсяг золотовалютних резервів становив 10,264 млрд дол. в еквіваленті, збільшившись протягом перших шести місяців 2015 р. на 36 %. Нагадаємо, станом на 01.01.2014 р., обсяг міжнародних резервів відповідав 20,416 млрд дол. в еквіваленті. У 2016 р. прогнозують зростання резервів НБУ до 25,4 млрд дол., що покриє 4,9 місяця імпорту [6].

2. Платіжний баланс. Про цей показник мало хто говорить, але вважаємо, що саме він є визначальним для курсу гривні, адже відображає динаміку руху капіталу в/із країни і загальний стан економіки. Зміна валютного курсу гривні неоднозначно впливає на стан поточного рахунку платіжного балансу і навпаки.

У разі, якщо торговельне сальдо країни є активне, тобто надходження з-за кордону перевищує її валютні витрати, курс національної валюти має тенденцію зростати. Це пов'язано з тим, що збільшення частки експорту порівняно з імпортом, по-перше, призводить до зростання попиту на національну валюту з боку виробників продукції; по-друге, за рахунок поживлення експорту зростають надходження іноземної валюти в країну, що позитивно впливає на розвиток її економіки, на підвищення рівня валютних резервів центрального банку, а це, своєю чергою, дає змогу проводити монетарну політику, спрямовану на стабілізацію курсу національної валюти.

Спочатку "відпускання" курсу гривні виглядало як спроба покращити платіжний баланс країни, і дійсно за розрахунками НБУ дефіцит поточного рахунку в 2014 р. скоротився до 5,3 млрд дол. або 4,0 % від ВВП (порівняно з 16,5 млрд дол. або 8,7 % від ВВП у 2013 р.), що є класичним проявом умови Маршала-Лернера (зниження вартості національної валюти призводить до поліпшення торгового балансу) [4]. Водночас дефіцит рахунку капіталу та фінансових операцій у 2014 р. становив 8,0 млрд дол., тоді як у попередньому році було додатне сальдо 18,5 млрд дол.

3. Обсяг державного боргу. Як це не прикро, але збільшення розміру державного боргу (перед МВФ та іншими міжнародними фінансовими інституціями) дещо сприяло стабільності курсу гривні, адже ці кошти частково використовувались на валютні інтервенції.

У бюджеті України на 2015 р. прописано "Визначити на 31 грудня 2015 р. граничний обсяг державного боргу в сумі 1,394 трлн грн" [7]. І тут же потрібно враховувати, що ця сума була розрахована на основі курсу 21,7, тоді як економіка вже працює, використовуючи значно вищий курс. Згідно з аналітичними матеріалами Міністерства фінансів, середній термін до погашення боргу – 4,8 років, що є занадто оптимістичним розрахунком, враховуючи поточний стан економіки. Зокрема, структура державного боргу України станом на 31.12.2014 р. в розмірі термінів погашення має таку динаміку: у 2015 р. повер-

ненням підлягає 14,9 % боргу, протягом 2016-2019 рр. – 47,6 %, протягом 2020-2046 рр. – 37,5 % боргу [7]. Якщо кредитори не будуть надавати нові запозичення для рефінансування попередніх (по суті відтермінуючи термін погашення, адже відсотки за користування символічні для українських реалій), то в Україні можливий дефолт.

4. Показники інфляції. У 2014-2015 рр. практично всі товари/послуги зросли в ціні саме через зміну курсу валют у бік збільшення, а не навпаки (крім курсу, свою частку в інфляцію внесла і влада, піднявши тарифи і ціни на низку соціально важливих товарів/послуг). Тобто висока інфляція може спричинити зміцнення курсу національної валюти тільки за двох умов: дуже високої частки (більше 50 %), виробленої та реалізованої вітчизняної продукції всередині країни та збільшення паритету цін між імпортними та власними виробленими товарами. Україна є імпортозалежною за більшістю товарів народного споживання, тому, звичайно, в останній рік відбувалось "підтягування" цін на вітчизняні товари до рівня світового ринку.

Міжнародний валютний фонд, який є основним кредитором країни і надає кошти тільки коли витримані певні показники, прогнозує, що показники інфляції повернуться на рівень менш як 10 % уже в 2017-2018 рр.

5. Регулятивні дії НБУ. У 2014 р. Україна відмовилася від багаторічної дефакто прив'язки курсу гривні до долара США, тобто відбувся перехід від штучно стабільного до гнучкого обмінного курсу гривні, який визначається попитом та пропозицією на ринку. Лібералізація фінансового ринку, враховуючи менталітет українців і досвід попередніх років, була недоречною. Ні середній бізнес, ні населення не отримали гідних компенсаторів курсової волатильності, адже економічна система не була до цього готова. Відповідь очевидна – це було необачним кроком.

З метою забезпечення рівноваги на валютному ринку Національний банк, Постановою № 354 від 03 червня 2015 р., зобов'язав банки обмежити видачу готівкових коштів у національній валюті через каси та банкомати в межах до 300 000 грн на добу на одного клієнта, а Постановою № 581 від 03 вересня 2015 р. ввів обов'язковий продаж на міжбанківському валютному ринку України надходження в іноземній валюті, зокрема безпосередньо Національному банку України, у розмірі 75 %. Кульмінаційним рішенням НБУ стало підвищення з 04 березня 2015 р. облікової ставки із 19,5 % до 30,0 % річних з відповідним коригуванням процентних ставок за активними та пасивними операціями НБУ з регулювання ліквідності банківської системи. Таким способом регулятор намагається підвищити привабливість гривні і унеможливити спекуляції банками, при цьому забуваючи, що тепер банківська система перебуває ще під більшою загрозою. Станом на 11.01.2016 р., облікова ставка НБУ становить 22,0 %. Згідно з позицією Регулятора, поступовий відхід від політики "дорогих грошей" стає можливим завдяки зниженню ризиків для цінової стабільності в Україні.

6. "Панічна" поведінка з боку учасників ринку. Масове зняття депозитів протягом 2014-2015 рр. (за підсумками 2014 р. загальний обсяг депозитів в українських банках знизився на 13,7 % у національній валюті – до 364,5 млрд грн, і на 37,2 % в іноземній валюті – до 19,4 млрд дол.; у січні-лютому 2015 р. – ще на еквівалентних 17,2 млрд грн), що ще більше розхитало фінансову систему [6].

Висновки. Розкручування девальваційної спіралі в Україні зумовлене фундаментальними та психологічно-очікувальними факторами. Фундаментальні економічні фактори слабкості національної валюти такі:

1. Від'ємний стан зведеного платіжного балансу. За даними НБУ, дефіцит 2014 р. становив 13,3 млрд дол., зокрема 5,5 млрд дол. – дефіцит зовнішньої торгівлі товарами та послугами. Платіжний баланс України в січні-червні 2015 р., за попередніми даними, зведений з дефіцитом 1,3 млрд дол., що майже в 3,3 раза менше від дефіциту на рівні 4,282 млрд дол. за аналогічний період 2014 р. У цілому з початку 2015 р. від'ємне сальдо поточного рахунку становило 133 млн дол., що в 17,6 раза краще від показника восьми місяців 2014 р. Зокрема, дефіцит у зовнішній торгівлі товарами скоротився у 2,1 раза – до 1,86 млрд дол.
2. Хронічний дефіцит державних фінансів, починаючи з 2003 р. Загальний обсяг державного боргу України загалом демонструє тенденцію до зростання протягом досліджуваного періоду. Протягом останніх 5 років сукупний обсяг державного боргу зріс більш ніж втричі до 1 494,89 млрд грн (70,56 млрд дол. в еквіваленті). У структурі загального державного прямого та гарантованого боргу традиційно переважає зовнішній борг – 65 % сукупного обсягу, 60 % – прямого та 90 % – гарантованого державою боргу станом на 01.07.2015 р. [7]. Основними причинами, що унеможливають виконання дохідної частини бюджету 2016 р. і, відповідно, обслуговування державного боргу, є: стагнаційні процеси в економіці країни та значне зниження експортного потенціалу як одного з основних джерел надходження фінансових ресурсів у країну; зменшення купівельної спроможності населення та відповідно імпорту, що спричинило падіння митних зборів (мита, ПДВ). У таких умовах стримувати курс гривні на стабільному рівні буде ще складніше.
3. Подальший вплив депозитів з банківської системи. За даними НБУ, протягом I півріччя 2015 р. обсяг депозитів, залучених у національній валюті, скоротився на 1,4 % (5,1 млрд грн), становивши 359,4 млрд грн станом на 01.07.2015 р. Обсяг депозитів, залучених в іноземній валюті, за цей же період зменшився на 19,6 % (3,8 млрд дол. в еквіваленті) до 15,6 млрд дол. станом на 01.07.2015 р. Коливання обсягу депозитів в українських банках супроводжувалося, загалом, подібними змінами обсягів готівки поза банками. Її обсяг за I півріччя 2015 р. збільшився на 1,13 % до 286,0 млрд грн станом на 01.07.2015 р.
4. Значне посилення індексу долара до інших провідних валют світу – до 20 %, починаючи з другої половини 2014 р. Щонайменше три чверті зовнішньоекономічних розрахунків України проводять саме у цій валюті.

Психологічно-очікувальні фактори слабкості національної валюти такі.

1. Український низький рівень споживчих настроїв. За даними компанії GfK Ukraine, яка досліджує споживання українців з 2000 р., у листопаді 2015 р. показник індексу споживчих настроїв упав до найнижчого рівня – 45,8 за 200-бальною шкалою. Тобто 77 % громадян очікують подальшого погіршення власних споживчих можливостей.
2. Критично висока залежність держави в короткостроковому періоді від зовнішнього фінансування.

3. Тривалі бойові дії, що характеризуються втратою контролю над окремими територіями та інфраструктурними вузлами, потребою витрачання значних коштів на національну безпеку та оборону.
4. Посилення суперечностей у владній коаліції, що виражається у закликах активного емісійного підживлення та звинуваченнях урядом політики НБУ і навпаки.
5. Нервова реакція населення на економічні прогнози та поради уряду і НБУ, що не справджуються.
6. Відмова НБУ від запровадження режиму таргетування інфляції, відсутність іншого якоря грошово-кредитної політики. Як наслідок – невиконання ст. 99 Конституції про стабільність національної грошової одиниці.
7. Очікування, що виведення капіталу з країни найбільшими фінансово-промисловими групами триватиме.
8. Чутки про конфіскаційний характер дій держави щодо вкладів громадян та юридичних осіб, збереження обмежень для термінових депозитів, що закінчилися.
9. Регулярне виведення неплатоспроможних банків з ринку, відсутність горизонту очікувань завершення цього процесу. Упродовж 2014-2015 рр. Правлінням Національного банку України було прийнято 54 рішення про віднесення банків до категорії неплатоспроможних, 21 з яких – у 2015 р. Протягом зазначеного вище періоду було відкликано банківську ліцензію та розпочато процедуру ліквідації 48 банків, 29 з яких – у 2015 р. Загалом, станом на 10.09.2015 р., у категорії неплатоспроможних перебуває 9 банків, у стадії ліквідації – 54 банки.
10. Недостатність інформації про реальний стан валютних надходжень і виплат держави, рефінансування системи комерційних банків.

Результати проведеного аналізу валютного курсоутворення свідчать про те, що практично всі індикатори економічної безпеки України уже пройшли свої порогові значення. Гривня знецінилася на 93,5 % у 2014 р. та на 34 % – у 2015 р. Логічно, що ІСЦ досягнув 49,6 % у річному розрахунку за січень-серпень 2015 р., падіння ВВП – 9 %, збиток української банківської системи – більше 90 млрд грн [8].

На порядку денному стоїть питання життя банківської системи, і грошової системи також, а отже – і української економіки. Без українських банків і надійної гривні не буде й економіки, тому стабільність валютного курсу можливе в умовах розроблення стратегії паралельного вирішення економічних та політичних проблем України в трикутнику "держава – клієнт – банк".

Література

1. Береславська О. Девальвація гривні та спричинені нею виклики для України / О. Береславська // Вісник Національного банку України : наук.-практ. журнал. – 2015. – № 2(228). – С. 26-33.
2. Береславська О. Курсоутворення гривні в контексті змін у світовій валютній системі / О. Береславська // Вісник Національного банку України : наук.-практ. журнал. – 2014. – № 3(217). – С. 10-16.
3. Дзюблук О.В. Валютна політика : підручник / О.В. Дзюблук. – К. : Вид-во "Знання", 2007. – 422 с.
4. Дзюблук О.В. Банки у системі організації валютних відносин : монографія / О.В. Дзюблук, О.М. Владимир. – Тернопіль : Вид-во ТзОВ "Терно-граф", 2014. – 296 с.

5. Журавка Ф.О. Валютна політика в умовах трансформаційних змін економіки України : монографія / Ф.О. Журавка. – Суми : Вид-во "Ділові перспективи"; ДВНЗ "УАБС НБУ", 2008. – 334 с.

6. Офіційний сайт НБУ. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.bank.gov.ua/>

7. Офіційний сайт міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.minfin.gov.ua/>

8. Офіційний сайт асоціації українських банків. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://aub.org.ua/>

9. Підвисоцький Р. Реалії ринкового курсоутворення в Україні / Р. Підвисоцький // Вісник Національного банку України : наук.-практ. журнал. – 2015. – № 3(229). – С. 13-16.

Надійшло до редакції 13.01.2015 р.

Дребот Н.П. Факторы влияния на курс национальной валюты в Украине

Обоснованно, что обменный курс определяется не только рыночными и монетарными факторами, но и валютно-экономическим положением страны, состоянием взаимосвязей в мировой экономике, расстановкой сил на мировой арене и тому подобное.

Проанализировано влияние на валютный курс таких факторов, как: экономическое развитие страны и темпы роста ее ВВП; темпы инфляции в стране; динамика денежной массы; уровень процентных ставок; состояние платежного баланса страны; государственное регулирование валютного курса; степень доверия к валюте на национальном и мировом рынках.

Ключевые слова: валютный курс, банковская система, золотовалютные резервы, платежный баланс, инфляция.

Drebot N.P. Factors Influencing Exchange Rates in Ukraine

The changes of dynamics of the real exchange rate, which leads to reducing the intensity of foreign trade, distortion of investment decision of business entities and significant socio-economic changes in society are considered. The exchange rate is substantiated to be determined not only by the market and monetary factors, but the monetary and economic situation of Ukraine, the state of relationships in the global economy, the balance of forces on the world stage, etc. The influence of the exchange rate factors is analysed. These factors are the following: country economic development and growth of its GDP; inflation rates in Ukraine; dynamics of money supply; the level of interest rates; the state of balance of payments; government regulation of the exchange rate; the degree of confidence in the currency on the national and world markets.

Keywords: exchange rate, banking system, foreign exchange reserves, balance of payments, inflation.

УДК 334.758(100+477)

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДІЯЛЬНОСТІ ФІНАНСОВО-ПРОМИСЛОВИХ ГРУП ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ

О.О. Жихарцева^{1,2}

Розглянуто зарубіжний досвід діяльності фінансово-промислових груп (ФПГ) та можливості його використання в Україні. Здійснено аналіз різних типів ФПГ за особливостями організації, розмірами, структурою, спеціалізацією, джерелами фінансування більшості фірм, рівнем втручання держави в економічну сферу.

Досліджено досвід функціонування ФПГ у США, де існують об'єднання навколо певного ядра (банківського, торговельного або промислового), що визначають промис-

¹ здобувач О.О. Жихарцева – Львівська КА;

² Наук. керівник: проф. Г.І. Башнянин, д-р екон. наук – Львівська КА

лово-фінансову політику країни загалом та практично контролюють розвиток важливих галузей господарства; досвід Німеччини, де прикладом такої форми інтеграції є фінансово-промислові об'єднання, центрами створення яких, як правило, є великі банки; французький досвід, який поєднує різні системи управління та розвитку; досвід Італії, де фінансово-промислові групи контролюють відносно невеликий економічний простір, та досвід Японії, який свідчить про перспективність розвитку великих промислово-фінансових об'єднань, для регулювання діяльності яких держава застосовує сукупність заходів прямого і непрямого характеру.

Зроблено висновок про те, що діяльність ФПГ у різних країнах свідчить про важливість вивчення та використання зарубіжного досвіду створення та функціонування ФПГ в умовах вітчизняної системи господарювання для раціонального використання промислового, трудового, природного та фінансового потенціалів економіки України.

Ключові слова: фінансово-промислова група, банк, промислово-фінансова політика, фінансовий потенціал, підприємницька діяльність.

Постановка проблеми. Процес переходу до ринкових відносин у багатьох країнах свідчить про ефективність підприємницької діяльності, що переважно зумовлено використанням різних форм господарської співпраці та збільшенням організаційно-виробничих структур суб'єктів, що господарюють, за рахунок участі в статутному капіталі, придбанні акцій інших організацій та підписанні відповідних договорів між організаціями. Тому з'являються складні за організаційною будовою підприємства – фінансово-промислові групи (ФПГ), альянси, холдинги та інші форми об'єднань. За своєю структурою вони є інтегрованими фінансовими, промисловими та бізнес-структурами.

Актуальність питання щодо створення ФПГ засвідчує й те, що така структура допомагає найлегшим чином подолати кризові явища, оскільки окремо створені фінансові інститути та промислові підприємства є більш уразливими на ринку.

Аналіз останніх публікацій і досліджень. Питання щодо зарубіжного досвіду діяльності фінансово-промислових груп та можливості його використання в Україні досліджували такі вчені, як: І.В. Алексеев [1], М.І. Баталова [2], О. Борик [3], М. Вінницький [5], О. Різенко [5], В.В. Косошинський [6], М.К. Галянтьч [7], Н.М. Процун [8] та ін.

Мета роботи дослідити зарубіжний досвід діяльності фінансово-промислових груп та можливості його використання в Україні.

Виклад основного матеріалу. Історія розвитку та наслідки функціонування ФПГ свідчать про те, що їх створення є одним із шляхів найперспективнішого розвитку підприємства у сучасних умовах, адже може гарантувати стабільність, збільшення прибутків, створення нових робочих місць, залучення інвестицій як на підприємство, так і в державу.

За особливостями організації ФПГ, розмірами, структурою, спеціалізацією, джерелами фінансування більшості фірм, рівнем втручання держави в економічну сферу виділяють різні типи ФПГ, а саме:

1. Англо-американська модель. У ній ключова роль належить великим компаніям, акції яких котируються на найбільших світових біржах і на діяльність яких держава впливає опосередковано – виключно через суди.
2. Континентальна європейська модель, у якій домінують середні та великі компанії, контрольний пакет акцій яких належить великим інвесторам